

Els nostres papers a Salamanca

A.0490.289
PAPERS DE LA CATALUNYA CENTRAL A L'ARCHIVO GENERAL DE LA GUERRA CIVIL ESPAÑOLA

Un coleccióneable de Joaquim Aloy i Jordi Basiana i Obradors i Pere Gasol amb la col·laboració de Ramon Fons i

Aquest coleccióneable ofereix una mostra dels mal anomenats Papers de Salamanca, és a dir, els documents que el règim franquista va requisar a Catalunya i que estan dipositats a l'Archivo General de la Guerra Civil Espanyola de Salamanca.

La immensa majoria dels papers que mostrarem tenen protagonistes bagencs o van ser emesos per institucions, entitats, partits, sindicats o particulars de Manresa i el Bages, encara que requisats als seus llocs de destinació, sobretot a Barcelona.

També coneixerem la repressió que patiren algunes persones per culpa d'aquests papers confiscats, ja que cal tenir present que l'Arxiu de Salamanca es va crear amb la finalitat bàsica de perseguir totes les persones que havien col·laborat o simpatitzat amb la Segona República. L'arxiu es va convertir en una autèntica màquina repressiva i els seus papers serviren per depurar, empresonar o, fins i tot, executar milers de persones de tot l'Estat, víctimes de la dictadura franquista.

Aquests papers són completament inèdits i la seva publicació ens aporta una informació molt valuosa sobre la República, la guerra civil i el franquisme, alhora que contribueix a recuperar una memòria històrica que ha estat segrestada tots aquests anys a Salamanca. Finalment, però, ara com ara sembla que la raó s'ha imposat per sobre del "derecho de conquista" i que molts documents acabaran tornant als seus legítims propietaris,

PRÒLEG / Toni Strubell

La descoberta i reivindicació catalana dels documents catalans espoliats i emmagatzemats al col·legi de San Ambrosio de Salamanca ha estat un procés que ha posat en marxa un exercici pedagògic sense precedents al nostre país. Com si es tractés de la descoberta d'un tresor ocult –que ho és–, ha estimulat no sols la realització d'operacions de buidatge, catalogació i estudi de materials documentals en gran mesura desconeguts, sinó que, en certa manera, ha estat també un punt d'enpegada per a tota una presa de consciència respecte a la

necessitat de recuperar un patrimoni històric documental català espoliat per Franco amb l'ànim d'exercir la repressió damunt els partidaris d'un règim democràtic i republicà que ell traí i enderroçà.

Així, per una banda, ha donat peu a excellents projectes historicoperiodístics com el que teniu a les mans, en què l'esforç investigador i divulgador es combinen, de la mà de Joaquim Aloy, Jordi Basiana i Pere Gasol, per donar al lector un treball sòlid i interessantíssim. Per altra banda la reivindicació en si d'uns documents que qualsevol

Administració estatal mínimament democràtica hagués tornat fa dècades, ha permès la correcció –en paraules de Paul Preston– “d'un d'aquells crims del franquisme que encara es podien arreglar”. Estudis com aquest, i els que vindran, són la més gran satisfacció per a tots els qui hem lluitat pel retorn dels documents. Alhora són els més potents fonaments per reconstruir la democràcia i recuperar la memòria col·lectiva.

Toni Strubell és el màxim responsable de la Comissió de la Dignitat, organisme que ha estat clau per al retorn dels papers a Catalunya.

Alguns dels papers que es podran veure en aquest col·leccióable s'han extret de les còpies microfilmades de l'Arxiu Nacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès, arxiu que, segons la llei 21/2005 (publicada al BOE el 18 de novembre del 2005), ha de rebre abans del 19 de febrer del 2006 els papers originals de la Generalitat, després de tants anys de reclamar-los. Tanmateix, la immensa majoria de papers que aquí mostrarem s'han localitzat al mateix Archivo de Salamanca, on hem dut a terme una recerca de documents que tinguessin referències manresanes o bagenques, una tasca molt difícil per la inexisteància d'un inventari complet de tota la documentació confiscada i perquè, com podrem anar veient en els propers capítols, l'Arxiu de Salamanca és bàsicament un arxiu de noms de persones.

Ja podem avançar que fins ara no hem trobat documents que fossin requisats a Manresa. Tot i així, si que hem localitzat una dada de molt interès i absolutament desconeguda: un bagenc treballava a l'organisme encarregat de l'espoliació i classificació dels documents i va fer —com a mínim— una trama de documents manresans a Salamanca. En parlarem en el capítol 3.

Per tal de contextualitzar el tema, dedicarem el capítol 2 a parlar de les requises fetes a Barcelona i el capítol 4 a mostrar fitxes i llistes de polítics i intel·lectuals catalans que s'utilitzaren per a la repressió. També, al final de la sèrie mostrarem alguns documents referits a Catalunya que ens permetran tenir una idea més completa dels continguts de l'arxiu. Aquesta sèrie ofereix una selecció d'una ingent quantitat de fotocòpies que hem anat sol·licitant a l'Archivo durant els darrers 4 anys.

Tota aquesta documentació serà llurada d'aquí a uns mesos a l'Arxiu Històric Comarcal de Manresa perquè pugui ser consultada per qualsevol persona interessada. Aquest és l'acord que els autors vam formalitzar amb l'Ajuntament de Manresa i el Consell Comarcal del Bages, institucions que finanzen tot el procés de recerca i sistematització dels papers.

Igualment, el departament d'Educació de la Generalitat, mitjançant una llicència d'estudis, ha facilitat enormement aquesta investigació perquè s'ha pogut disposar de més temps per dur-la a terme.

Aquest no és un treball tancat. No ho serà fins que no estigui inventariat tot l'Arxiu de Salamanca sencer, des del primer fins al darrer document dels milers i milers de capses existents. Només aleshores podrem saber amb exactitud si hi ha papers requisats a Manresa i al Bages i quants més n'hi ha que ens proporcionin informació sobre la Catalunya central. Mentre això no sigui un fet, poden continuar apareixent papers inèdits i de gran interès.

1 Extractes de diversos documents on s'explicant els criteris que havien de seguir els membres de la Delegació del Estat para la Recuperación de Documentos (DERD) a l'hora de fer les confiscacions. Les instruccions concretes s'anaven perfeccionant així que avançava el front. Els documents on consten les directrius per al transport i la rapidesa en l'organització dels registres en són dos clars exemples.

1 para todasc las incidencias, translados, recogida de papeles ect.
Translado de Documentacion . Me parece muy acertado el plan que señala que señala V. Para el que debe hacerse por ferroc. hace dos dias estudié el asunto. Calculo que tenemos alrededor de 3.500 sacos, distribuidos en ocho locales dos de ellos en pisos primerares; en un camion caben unos 80 sacos , de modo que haran falta de 45 a 50 viages desde diferentes sitios a la estacion que Transportes militares nos dirá asi como ha de decirnos el numero de sacos que caben en un vagon. Tambien estoy

N.º DE REQUISA

Unidad o Autoridad a que está afecto

Matrícula

Categoría

Conductor

Del

Máximo de pasajeros o Kgs. de carga

INDICE DELS DOCUMENTS "DE MÁS INTERÉS" REQUISATS PELS FRANQUISTES

Extractes d'un dels documents més interessants que es troben a l'Arxiu de Salamanca i que prova l'amplitud i significació dels papers confiscats. El document conté més de 100 pàgines i fou elaborat pel personal de la DERD. Es tracta del resum dels documents requisats que els responsables d'aquesta espoliació consideraven més interessants. En aquesta pàgina n'ofereix una molt petita mostra. Hi queda provada la confiscació de papers a la família Pamés, a Rovira i Virgili i al manresà Lluís Mas Pons. Els criteris de selecció per a la investigació que predominaven eren, sobretot, personals, per a la persecució, inculpatió i repressió de persones considerades contràries al règim franquista.

Legajo
Nº 1

INDICE DE LA DOCUMENTACIÓN QUE LOS JEFES DE EQUIPO EQUIPO EN LOS REGISTROS HAN CONCEPTUADO DE MÁS INTERÉS

(Del registro efectuado en la C.N. Certificados avalales de la Feder Unicos -C.N.T.- a favor de sus af cargo y para la expedición de lic Listas de individuos (al parecer tivos) de las diversas secciones C.N.T.-F.A.I.) (carp. 1)

Lista de individuos de la Guardia por su antifascismo probado puede pertenecientes al 19º Tercio de 1

Lista de Jefes Oficiales y clase publicana (19 Tercio) al parecer régimen (3)

Lista de individuos del Cuerpo de a quienes se conceptúa capa por su probado antifascismo. Cuerpo de Seguridad y Asalto; y conceptuación que les han da

Certificados con expresión de por distintos sindicatos de la (6)

Personal del Cuerpo de Seguridad que ha sido propuesto para el

Escrito anónimo de unos guardia Informe de la Agrupación regid descontento existente en la Gu haber pasado el Orden Público

Tres informes policiales sobre (9) y dos anónimos

Comisaría General de Seguridad diarios contenido Relación Comisaría General. Empiezan (10)

Relación de los detenidos preventorios de Cataluña. - Presos en el preventorio de mujeres detenidas en el del 38). - Relación de sae con carácter gubernativo en na y de las religiosas que en el Preventorio de muj que tienen decretada la l Orden Público y retenidos Seguridad Interior (11)

Leg. 60 Histerial completo del individuo de Manresa, LUIS MAS PONS, que eleva a la Superioridad con objeto de ingresar en el Cuerpo Jurídico Militar el 25 de Setiembre de 1938, avalado por distintas organizaciones polí- cas y sindicales (1)

Comunicado de la Sección de monumentos de la Consejería de Cultura, rogando no destruyan la catedral de Manresa por considerarla valor artístico (25)

Autorizaciones y salvoconductos a favor de individuos pertenientes al servicio del Patrimonio artístico de la Generalidad, y mandamientos para incautarse de edificios que necesitan (26)

Escrito del Presidente de Maestros laicos de Cataluña al Consejo de Cultura sobre resultado de un registro, 28-7-36 (27)

Carta del Alcalde de Vicenc Castellet al Consejero de Cultura de la Generalidad poniéndole en su conocimiento que por la C.N.T. de su pueblo se ha sido incautado el ex-convento de monjas (28)

Expediente relativo a la incautación y legalización de la misma del edificio del Centro-fascista de San Vicente de Castellet (29)

Nombramiento de Antoni Revira y Virgili como representantes de la Institución de las Letras Catalanas en la Comisión del Libro Escalar (11) Comunicado dirigido a Revira y Virgili otorgándole el premio Valentí Almirall 1937 (12)

Pases de libre circulación y carnet de Revira y Virgili (13)

Correspondencia dirigida a Revira y Virgili de carácter cultural (14)

Comunicados de prensa de 30 de Marzo del 38, de la Comisaría de Propaganda de la Generalidad (15)

Artículos de prensa y críticas del Revira y Virgili (16)

NOTA. Desde el Exp. 1 al 10, inclusive, proceden de la documentación remitida por el Negociado de Censura del Gobierno Militar y del 11 al 16, inclusive, de la casa de Antoni Revira y Virgili.

Notas al parecer de un trabajo presentado por T. Pamés (28)

Carta de María Pamés a Teresa Pamés fechada el 29 de Junio de 1936 (29)

Comentando un documento Histórico referente a la Juventud de España (30)

Carta de Pamés a Navarro dándole cuenta de un manifiesto de la Alianza de la Doble Jove, referente a la situación creada al País Vasco con motivo de la ofensiva Nacional (31)

Facsimil de asuntos a tratar en una reunión de la J. S.U., incompleto (32)

Nota: todos los expedientes de este legajo proceden de la casa de Pamés excepto el 24 que procede de J.J.L.L.-Castillejos 320-pral 4º.

-88-

L'inici dels saqueigs

Com és possible que hi hagi documentació manresana (i catalana) a Salamanca? I quan i en quines circumstàncies hi va anar a parar? Per contextualitzar el tema cal tenir present que forma part d'un llarg procés encetat durant els anys de la guerra civil (1936-39).

La fi de la guerra va significar la derrota de la Segona República i l'inici d'un període de repressió contra les persones que havien participat i col·laborat en les seves institucions. Sovint foren víctimes d'aquesta repressió ciutadans que s'havien limitat només a manifestar la seva simpatia a favor del règim republicà.

La finalitat del robatori de documentació que l'exèrcit franquista anava perpetrant a mesura que ocupava ciutats i pobles era exclusivament política: aplegar tota mena de dades i informacions sobre les persones que no s'havien sumat al "Glorioso Movimiento Nacional" i/o que s'havien mantingut fidel al Govern legalment constituit de la República. Així doncs, d'una manera sistemàtica, es requisava la documentació amb una finalitat policial i repressiva.

El 26 d'abril del 1938 el ministre franquista de Gobernación Serrano Suñer —i cunyat de Franco— va signar la creació de la Delegació del Estat para la Recuperación de Documentos (DERD). Aquest organisme

me tenia en exclusiva la requisita de tota la documentació generada pel govern republicà i a dels partits, sindicats i tota mena d'entitats "desafectadas al Movimiento Nacional" i "susceptibles de suministrar al Estado información referente a la actuación de sus enemigos".

La seu central de la Delegació es va establir a Salamanca, un dels principals centres de poder dels sublevats. Al capdavant d'aquesta Delegació hi havia Marcelino Ulibarri, militar carlí que dirigí el procés de confisió documental.

El 1944 aquest organisme havia passat a anomenar-se Delegació Nacional de Servicios Documentales (DNSD), dependent ara de la Presidència del Govern. La seva actuació es va allargar fins al 28 d'octubre del 1977, quan Adolfo Suárez dissolgué els Servicios Documentales.

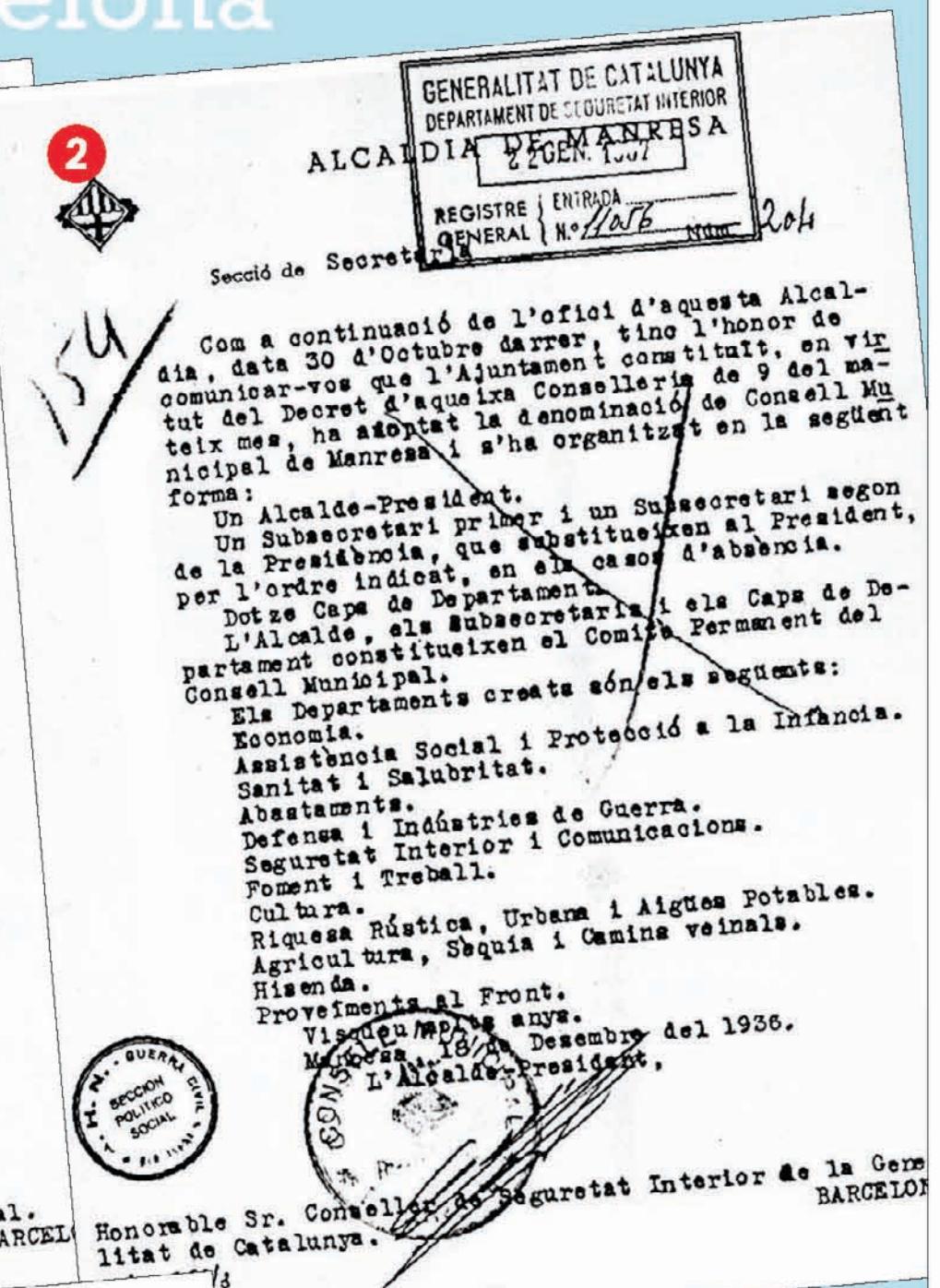
Les autoritats franquistes sovint utilitzaren aquest material espoliat com a proves acusatòries. Com veurem en propers capítols, a partir dels documents, llibres i materials espoliats es confeccionaren centenars de milers de fitxes personals fins arribar als 3.000.000 l'any 1958. A causa d'aquests papers confiscats i de les seves corresponents fitxes, molts ciutadans de l'Estat espanyol foren depurats, empresonats o executats.

Alguns documents manresans requisats a Barcelona

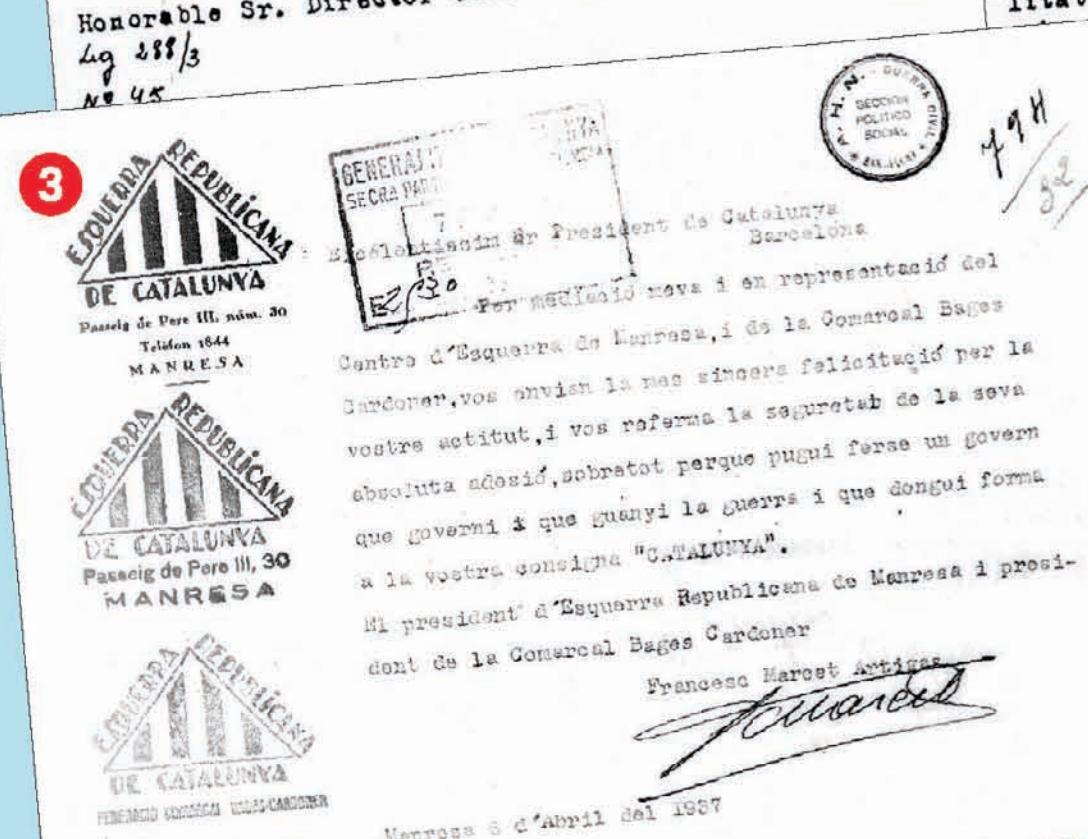
1

2

3

1 i 2 CONSTITUCIÓ DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA DURANT LA GUERRA. Documents de constitució de l'Ajuntament de Manresa del 30 d'octubre i del 18 de desembre del 1936. Aquests documents manresans, enviats a la Generalitat en el seu moment, van ser confiscats per les tropes franquistes el 1939 i enviats a Salamanca. Durant la dictadura franquista, el fet d'haver format part d'un ajuntament "revolucionari" era causa de persecució i repressió.

3 CARTA DE L'ALCALDE MARCET AL PRESIDENT COMPANYS. Carta de Francesc Marcet, president d'Esquerra Republicana de Manresa i exalcalde republicà de la ciutat. L'escript, del 6 d'abril del 1937, s'adreça al President de la Generalitat, Lluís Companys, per tal de donar suport a les iniciatives governamentals catalanes. A Salamanca, aquests tipus de documents servien per engruixir expedients de control i repressió personal sobre els seus autors.

PROPER CAPÍTOL:

L'espoliació a Barcelona.

Explicarem com van tenir lloc les confiscacions de documents i altres materials a institucions, col·lectius i particulars a Barcelona.